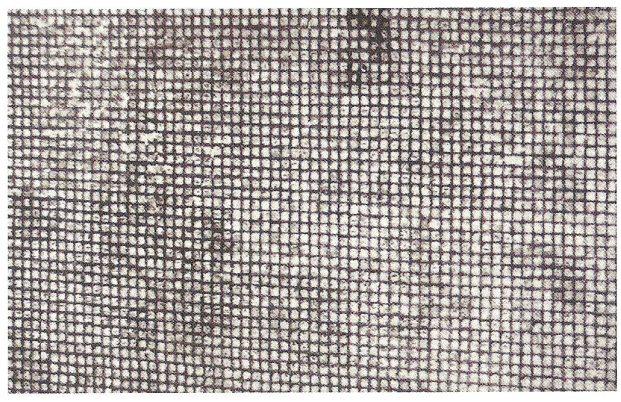

רות אור תלמיד

המיצב הפיסולי שבנתה רות אור לחדר הגלריה פועל. בתלכיד חלקים שדבקו יחד לכלל מיצב מעורר זיכרון. המיצב מורכב מכמה אובייקטים הנשענים על קיר, מונחים על הרצפה ואובייקט ממוסגר ותלוי. כל אחד מחלקי ההצבה עשוי טכניקה אחרת וההצבה במרחב יוצרת את הקשר וההקשר. "אני מתחילה מהחומר, וחוקרת את גבולותיו. במהלך העבודה משתלבים זיכרונות המתחברים יחד וטווים את היצירה. עבודתי נעשית בעבודת יד עמלנית, מכאנית, החוזרת על עצמה - מעין עבודת יד מסורתית שמחקה ייצור תעשייתי, המוני. אני בוחנת את מושגי היופי דרך עשייה תבניתית. הפעולה שחוזרת באובססיביות בונה ונוכחת ביצירה. השעיות נשארות כעדות וחושפות את תהליך העבודה".

הצופה מסתובב בין האובייקטים בחלל התצוגה. הקרבה מחדדת את המבט באובייקט והצופה מבחין בפרטים: האובייקטים הנשענים נראים כסדוד (פרט ממחנה) העשויות דסקיות קרטון דוס, מדובק ומשוף. יציקות הבטון על הרצפה מדברות תלכידים, מאובנים. חבילות הבטון המונחות נוצרו בעזרת מצופי בריכה של ילדים. לא תבנית אחת לכולם, אלא כל תבילה בתלכיד בעל סקסטורה אחרת, כלקט אבנים בסביבה פיזית. על הקיר רישום ממוסגר בבחינת אובייקט המזכיר שבכה, רשות, פתח אורזר במקלט. הרישום על הנייר בגירי שמן, נעשה בדרך המסבירה עבודה של ילדים; חושפת החוצה באמצעות

גירוד הצבע שחור, עד השארת הרשת השחורה שמתחת. שמיכת ילדים צמרית הופכת לאובייקט משלים. פרימטה השאירה רק 'גבול' והיא שולחת לזיכרונות רחוקים. מערך האובייקטים מזכיר מרחב וסביבה, חלל שמושגת על זיכרון. סביבת עוגן היכולה להתנייד ממקום למקום. בבסיס העבודה נמצא גם תענוע העשוי מחומרים נגישים. במונבים מסוימים המיצב כמו גם כלל עבודתה של רות אור הוא סימולאקרה, למציאות שהופך היחס בינה לבין יצוגיה. הדימויים שמייצגים את המציאות הם המציאות עצמה, ולא מפני שהם נאמנים למציאות המיוצגת אלא מפני שהתבטל

ההבדל בין מייצג למיוצג. בעולם שבו אבדה היכולת להבדיל בין הממשות לייצוג שלה כל הדימויים מקבלים אופן סימולטיבי. המיצב של רות אור מתחיל מדיכרונות משפחתיים, מקיבוץ וחברת הילדים, חוויה הנשענת על תנועה בין שייכות לאי שייכות (שפה, חברת ילדים, מקום) מהם המיצב וע למחוזות הפשטה ותענוע.

1 תלכיד (קונגולומרט) בהשאלה מגיאולוגיה; סלע המורכב מתלכיד נחל ומתלכיד סלעים שמקורם בסלעים שונים שהתבילו. תלכיד קונגולומרט מלוכדים בחומר גירי או צורני.
2 סימולאקרה או ע"פ האקדמיה לשון העברית היא דמי. בודריאר פילוסוף וחוקר תרבות צרפתי (1929-2007) הוא ההוגה המזוהה ביותר עם המחשבה המכונה פוסט-מודרנית. מבין כל כתביו, ספרו 'סימולקרות וסימולציה' שראה אור ב-1981, הוא השקטט הפוסט-מודרני המובהק ביותר. הוא מציע להבין את הייחוד שבפוסט-מודרנה כארגון חדש של יחסים בין מציאות מיוצגת לסימנים המייצגים או המבטאים אותה. במקום שבו שולט הסדר החדש הזה, המציאות כבר איננה הוויה נסתרת שצריך לחלץ מתוך ביטויים סימפוטמטיים שמתסדרים אותה ומשכשים את הופעתה אבל גם מאפשרים לפענח אותה. הוא טבע את המונח סימולאקרה שגורר מהמילה הלטינית simulare שמשמעותה "דמיון" או "הקבלה".